

போர்க்கலை உத்திகளிலிருந்து அரங்க நடிகனுக்கான பயிற்சி

முனைவர் கோ.ரா. இராசாரவிவரமா
உதவிப்பேராசிரியர், நிகழ்கலைத்துறை,
புதுவை பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி

போர்க்கலைகள் அல்லது வீர விளையாட்டுக்கள் அனைத்தும் தற்காப்புக் கலைகள் என அறியப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் உடல் ஆரோக்கியத்தையும் உடல் உறுதியையும் சுறுசுறுப்பையும் அளிக்க வல்லன. மேலும் ஒவ்வொரு விளையாட்டு முறைகளிலும் சிறப்பானதொரு அம்சம் மிகுதிப்பட்டு அது அக்கலையை மற்றும் அதனை செயற்படுத்தும் கலைஞனை அழகியல் நோக்கிலும் திறமையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கிலும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். வீர விளையாட்டுக்கள் சண்டைக்கு எனப் போட்டியின் நோக்கில் விளைந்திருந்தாலும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் அது மேடையில் காட்சி ரூபமாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன.

தற்காப்புக் கலைகள், அதனைக் கற்றவர்களை மட்டுமல்லாது அவர்களைச் சார்ந்தவர்களையும் காத்திடும் உத்தி முறைகளைக் கொண்டுள்ளன. அதே சமயத்தில் எதிரிகளை வீழ்த்தக் கூடிய ரகசிய உத்திகளைக் கையாளுதலும் ஒவ்வொரு கலையிலும் உண்டு. பொதுவில் உடலைக் கொண்டு (கை, கால், தலை) தாக்கிப் போர் செய்தல், ஆயுதங்களைக் கொண்டு போர் செய்தல் மற்றும் வர்மப் பகுதிகளைக் கண்டறிந்து தாக்குதலும் விடுவிப்பதும் என மூன்று விதங்களில் அமைந்துள்ளன. மேலும் தற்காப்புக் கலைஞன் தன் இயக்கங்களில் விலங்குகள், பறவைகள் பிற இயற்கை உயிரிகளின் நிறறல், இருத்தல், பாவனை செய்தல், நகருதல், சைகைகள், இயங்குதல், தாக்குதல் மற்றும் தாக்குதலை விலக்குதல் போன்ற அம்சங்களைப் பயன்படுத்திப் போர் உத்திகளைக் கையாளுதல் என்பது உள்ளது. அதுபோலத் தன் உடலைத் தன் கண் போலப் பாவித்து, உணர்வு கொண்டு போர்க்களத்தில் நிறறல் என்பது அவசியமாகிறது. “மெய்யைக் கண்ணாக்கி” என்ற பழமொழி களரிப்பயட்டில் பயன்படுத்தப்படுதலும் அதுபோல “கரணம் தப்பினால் மரணம்” என்பதான சிலம்பத்தின் பழமொழியும் ஒரு சண்டைக் களத்தில் மிக கவனத்துடன் நின்று செயற்பட வேண்டிய அவசியத்தைக் கூறுவனவாக உள்ளன.

இக்கட்டுரை களரிப்பயட்டு மற்றும் சிலம்பத்தின் சில உத்திமுறைகள் மற்றும் சிறப்பு அம்சங்கள் ஒரு அரங்க நடிகனுக்கு எப்படி, ஏன் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும் அவற்றை எவ்வாறு ஒரு நடிகன் தன் மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதையும் ஆராய உள்ளது.

நடிகனின் உடல் பக்குவம்

ஒரு நடிகனுடைய உடலின் நடிப்புத் தன்மையைப் பற்றிப் பேசும் தொல்காப்பியம், மெய்ப்பாடு என்ற பகுதியில் “அடி முதல் முடிவரை சொக்க கூத்தின் அபி நயமென்ப” என விளக்குகிறது. பொதுவில் தற்காப்புக் கலைகளில் வில்லென வளைதல், புலியெனப் பாய்தல், சிங்கமெனச் சண்டையிடுதல், நரி போலப் பதுங்கித் தாக்குதல், குதிரை போல நிலையாக நிறறல் என்பன போன்ற குறிப்புகள் செயற்பாட்டுத் திறமையுடன் உடலை வைத்திருத்தலை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் பருந்து போல் பார்வை கொண்டிருத்தல், சப்தமில்லா மேலிருந்து கீழே குதிக்கும் பூனையின் இயல்பு, பூனை போலிருந்து புலியெனப் பாய்தல் இவையெல்லாம் உடலின் பக்குவத்தையும் அதன் முழுத் திறமையையும் பயன்படுத்துவதென்ற நோக்கில் கூறப்பட்டிருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

கேரளத்தின் களரிப்பயட்டுத் தற்காப்புக் கலையில் குதிரை, யானை, சிங்கம், காட்டுப்பன்றி, மயில், பாம்பு, மீன் மற்றும் சேவல் என்ற எட்டு மிருகங்கள் மற்றும் பறவைகளின் இயக்கங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதுபோல் சிலம்பத்தில் நாகம் பதினாறு, பனையேறி மல்லன், கொம்பேறி மூர்க்கன், நாய்க்கன் கம்பு, துளுக்கானத்தான், வீமன் கம்பு, கள்ளப்பத்து என்றவாறு பல பாணிகள் தமிழ்நாட்டின் வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றில் புலி, நரி, குதிரை, பாம்பு, பருந்து போன்ற விலங்குகளின் இயக்கங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மேற்கண்டவற்றை ஆராய்ச்சி முறைக்கு உட்படுத்தி நோக்கினால் விலங்குகள், பறவைகள் என ஐந்தறிவு ஜீவிகளின் முழு உணர்வு அவை வாழும் இடத்தில் இடம் பெற்று இருப்பதைப் போன்று ஒரு தற்காப்புக் கலைஞன் அனுபவம் பெறுவது என்பது உள்ளது. இது ஒரு அரங்க நடிகள் தன் நடிப்பிடத்தில் முழுமையான உணர்வுடன் செயல்பட உதவுகிறது என்பது அறியக் கிடைக்கிறது.

களரிப்பயட்டு பயிற்சிகள்

கேரள மாநிலத்தின் தனி அடையாளமாகவும் மற்றும் தற்கால நடன - நாடகச் செயற்பாட்டில் சோதனை முயற்சியில் இடம்பெறும் ஒரு தற்காப்புக் கலை வடிவம் களரிப்பயட்டு. இக்களரிப்பயட்டு இரு முக்கியப் பிரிவுகளாக வடக்கன் களரி, தெக்கன் களரி என உள்ளது. அதுபோல் களரிப் பயிற்சியின் கட்டமைப்பில் பாதத்திலிருந்து தொடங்கி உச்சந்தலைவரை நல்லெண்ணெயால் தேய்த்துவிட்டுப் பின் மெல்ல மெல்லச் சிறு சிறு உடற்பயிற்சிகளில் தொடங்கிப் பெரிய பயிற்சிகளுக்கு ஈடுபடுத்தல் என்ற முறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இப்பயிற்சி முறையை உற்றுநோக்கினால் மெய்த்தாரி (உடலைப் பயிற்சி செய்தல்), கோல்தாரி (மரத்திலான ஆயுதங்களைக் கொண்டு பயிற்சி செய்தல்), அங்கதாரி (உலோகத்திலான ஆயுதங்களைக்கொண்டு பயிற்சி செய்தல்), வெறும் கை (ஆயுதங்களற்ற நிராயுதபாணி) நிலையில் நின்று பயிற்சி செய்தல், களரி சிகிட்சா (களரியில் உள்ள சிகிச்சை முறைகள்) என்பன படிநிலைப் பயிற்சிகளாக உள்ளன. இவ்வாறாக முதலில் கால்களுக்குப் பயிற்சி என்ற முறையில் காலை கொண்டு வீசும் முறைகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இதில் நேர்க்கால், கோண்கால், அகத்து வீதுகால் , புறத்துவீதுகால், திருச்சூக்கால், இருத்தி கால், மலர்ந்திருத்தி கால், சூஜி கால், மலர்ந்து சூஜிக் கால், பக்கவீது கால், சுழற்சிக் கால் என்பதான காலைக்கொண்டு எல்லாவிதக் கோணங்களிலும் உதைத்துப் பயிற்சி செய்தல் பின்பற்றப்படுகிறது. இவற்றைத் தமிழில் அர்த்தப்படுத்தினால் காலை நேராகத் தலைக்குமேல் வீசுதல், பக்கவாட்டில் (45 கோணம்) வீசுதல், உட்புறமாக வீசுதல், வெளிப்புறமாக வீசுதல், காலை உயரே உதைத்துவிட்டு தரையில் இருத்தல், அதேபோல் தரையில் இருந்து விட்டு உடலை மலர்த்திய வண்ணம் இருபக்கமும் மாறி மாறி இருத்தல், ஊசி போல கால்கள் இரண்டையும் நேரே நீட்டி அமருதல், அதேபோல உடலை மலர்ந்த வண்ணம் இருபக்கமும் மாறி மாறி இருத்தல், காலைப் பக்கவாட்டில் (90 கோணம்) வீசுதல், கால்களைச் சுழற்றி (180 கோணம்) வீசிக்கொண்டே சென்று திரும்பி வீசிக்கொண்டே வந்து முடித்தல் என்பதாக உள்ளது.

அடுத்த நிலைப் பயிற்சியாக எட்டு வகை விலங்கின் வடிவத்தைக் கொண்டு நகரும் பயிற்சிகள் அதாவது குதிரை, யானை, சிங்கம், காட்டுப்பன்றி, மயில், சேவல், பாம்பு, மீன் உருவங்களில் நகர்ந்து தாக்குதலும் தடுத்தலுமாகப் பயிற்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

இவையல்லாது ஹனுமான், கருடன், முதலை, பூனை இவற்றின் இருத்தல் நிலையும் அதன் அசைவுகளும் பயிற்சியில் உண்டு. இவற்றின் அடுத்த கட்டமாக மெய்ப்பயட்டு என்று அழைக்கக்கூடிய உடல் மற்றும் உடலின் இயக்கங்களை மேற்கண்ட கால் வீச்சு மற்றும் விலங்குகளின் நகர்வுகளைப் பயன்படுத்தி செய்யப்படும் சண்டை பயிற்சி என்பன “மெய்த்தாரி” என்ற பயிற்சி அமைப்பாக உள்ளது. பிறகு கோல்தாரியில் நீண்ட கம்பு (ஆளுரம்) மூன்று சாண் அளவு கம்பு மற்றும் ஒத்த எனப்படும் வளைந்த மரத்திலான அல்லது யானை தந்தத்தாலான ஆயுதம் கொண்டு பயிற்சி செய்தல் என்பது உள்ளது. பிறகு அடுத்தகட்ட பயிற்சிகளாக ஆயுதங்களைக் கொண்டும் பிறகு நிராயுதபாணியாக நின்று சண்டையிடுதல் என்பது உள்ளது. இறுதியில் களரிச் சிகிச்சை எனும்போது அடிபட்ட காயங்கள், பொதுவில் உடலில் ஏற்படும் நோய்கள் உட்பட ஒரு களரி ஆசான் மருத்துவம் அறிந்தவராய் இருந்து உதவுகிறார். இதன் மூலம் களரி ஆசான், உடல் இயக்கத்தின் அடிப்படைகளை நன்கு அறிந்தவராக ஆகிறார் எனலாம்.

மேலும் இதனில் வர்மப் பிடிமுறைகளும், வர்ம விலக்குதலும் மற்றும் நோக்கு வர்மம் வழித் தாக்குதலும் சிகிச்சை மேற்கொள்ளுதலும் உண்டு. பயிற்சிகளைக் காலமறிந்து மேற்கொள்ளுதலும் தவிர்த்தலும், உணவு முறைகள், சால்திரங்கள், ஜோதிடங்கள், வைத்தியம் இவற்றை அறிந்து வைத்திருத்தலும் ஒரு களரி ஆசானுடைய வாழ்நாள் பயிற்சியாக உள்ளது எனலாம்.

பயிற்சி இட(மும் கால(மும்

களரிப்பயட்டு பயிற்சிக்கூடம் (குறுங்களரி (சிறிய அளவு), நெடுங்களரி (பெரிய அளவு), குழிக்களரி (3-6 அடிப்பள்ளம் உடையது) என்ற அமைப்புகளில் உள்ளது. இதனில் நீளத்திலிருந்து பாதி அளவிலான அகலம் கொண்ட நிலப்பரப்பு (42'x21') கிழக்கு மேற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பயிற்சிக் கூடத்தின் கன்னி மூளையில் (தென்மேற்கு) பெரும்பாலும் பகவதி எனும் புமாதேவி ஏமடுக்கு அரைவிட்ட படிமேடையில் அமைந்திருக்கும். மேற்கே களரிப்பயட்டின் (முன்னாள் ஆசான் (தோற்றுவித்தவர்) புகைப்படம் மாட்டப்பட்டிருக்கும். அதன் கீழே தரையில் ஆயுதங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவை சுவரில் சாற்றியபடி அமைந்திருக்கும். கற்பிக்கும் ஆசான் வடக்குப் புறமாக நின்று களரியை வணங்கிக் காலைத் தொட்டுக் கும்பிடும் மாணவர்களுக்கு ஆசி வழங்குவார். பயிற்சி செய்வது கிழக்கிலிருந்து மேற்காகவும் பின் மேற்கிலிருந்து கிழக்காகவும் அமைந்து பின் மேற்கை நோக்கி (முடிவறுவதாக இருக்கும். பொதுவில் மாணவர்கள் களரிக் கூடத்துக்குள் நுழையும் முன் படிக்கட்டை நுழைவாயிலில் தொட்டுக் கும்பிட்டு பின் பகவதி அம்மையை மூலையில் கும்பிட்டுப் பிறகு ஆயுதங்களைக் கும்பிட்டு அதன்பின் ஆசானின் காலை தொட்டுக் கும்பிட்டு களரியின் கிழக்கே வந்து நின்று மேற்கை நோக்கி மேற்சொன்னவாறு பயிற்சிகள் செய்வர். இறுதியில் உடலை வளைத்து, நீட்டி, மூச்சு பயிற்சிகள் சில செய்து களரியை விட்டு மீளும் பொழுது புறமுதுகை தெய்வத்திற்கும் முன்னால் ஆசானுக்கும் காட்டாத வண்ணம் பின் நோக்கியே நடந்த வண்ணம் நுழைவாயில் படி ஏறி பின் களரிக் கூடத்தை விட்டு வெளியேறும் முன் தரையைத் தொட்டு வணங்கிச் செல்ல வேண்டும். பெரும்பாலும் களரி அமைந்துள்ள இடத்தில் ஓடையோ, ஆறோ குளமோ அல்லது குளிக்கூட உடலை சுத்தம் செய்யக்கூடிய அளவில் கண்ணீர் தொட்டியோ அமைந்திருக்கும் அல்லது அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனில் சென்று உடலைச் சுத்தம் செய்து குளித்து, துடைத்து வெளியேறுவார் பயிற்சியாளர்கள்.

அகப்போல் எந்த காலங்களில் பயிற்சி செய்ய வேண்டும் எனும் பொழுது காலை 4.30 மணி அளவில் தொடங்கி 7 மணிவரை என்பதாக, சூரிய உதயத்தையும் பறவையின் ஒலியையும் கணக்கிலிட்டு விடியற்காலை (முகல் சூரியன் ஒளிக் களரிக் கூடத்தின் வாயிற்படியைக் கொடும் பொழுது அதாவது களரியின் உள் வாசற்படியில் கீழே நின்று சூரியனை நோக்கினால் கண்ணிற்கு எதிரே பிரகாசித்தால் (தலைக்கு மேலே) அப்பொழுது பயிற்சியை முடிப்பது என்பதுள்ளது. அது போலவே மாலை நேரத்தில் சூரியன் மறையும் பொழுது முடிவு பெறும். (கிருஷ்ணதாஸ்: 19.12.1993)

'கருத்தவாவு' எனக் கூறப்படும் அமாவாசை மற்றும் வெளுத்தவாவு எனக் கூறப்படும் பெளர்ணமி அன்றும் பயிற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அதேபோல் கற்கிடகம் எனக் கூறப்படும் காலமான ஜூன் மத்தியிலிருந்து தொடங்கி ஆகஸ்ட் மாதம் வரை உடல் ஆரோக்கியத்துக்காக பயிற்சிகள் ஏதும் மேற்கொள்ளாமல் உடலை எண்ணெய் தேய்த்து ஓய்வெடுத்தல், மருத்துவ குணம் நிறைந்த திப்பிலி, வெந்தயம், உளுந்து, குறுந்தொட்டி வேறு உட்பட 18 வகை மூலிகை, நவர அரிசி போன்றவை கொண்டு உண்டாக்கிய கஞ்சி முக்கிய உணவாக உட்கொள்ளப்படுகிறது. மேலும் காலச்சூழலைக் கொண்டு (குட்ப வெப்பநிலை) சில பறவைகளின் சப்கங்கள் கொண்டு பயிற்சிகள் மிக காத்திரமாகவும் இலகுவாகவும் மேற்கொள்ளப்படும்.

களரியில் நடிகைக்கான பயிற்சி உக்கிகள்

இத்தற்காப்புக் கலையின் வழியே அடி (முகல் முடிவரையிலான படிப்படியான, முறையான பயிற்சிகள் நடிகைக்குக் கிடைப்பது சாத்தியப்படுகிறது. நடிகன் தன் மன ஓட்டத்திற்குத் தகுந்தவாறு உடலைப் பயன்படுத்தும் உடல்-மன ஒருங்கிணைவைச் சாத்தியப்படுத்துகிறது. 'When mind wills the body behaves' என்பது நடிகனின் இலக்கில் உள்ளது

என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இப்பயிற்சிகள் உடலின் திறமையை மேம்படுத்துவதுடன் அதனை இலகுவாகவும் அடிகுணர்வுடனும் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அறிவைக் கொடுக்கிறது. உடலை ஆரோக்கியமாகவும் அடிகானதாகவும் ஆக்கிறது.

“மெய்யை கண்ணாக்கி” என பயிற்சியின் இலக்கை உற்று நோக்கினால் உடலை எண்ணெயிட்டு இளக்கி கொள்ளுதல், பயிற்சிக் கூடத்தில் கவனமாக இருத்தல், களரிப் பயிற்சிக்கு வரும்போதும், விட்டு வெளியேறும்போதும் தொட்டு வணங்குதல், பின்னோக்கிய கவனம் கொள்ளுதல் களரி பயிற்சியாளன் தன் இடம் சார்ந்து, சுற்றியுள்ள பொருள்கள் சார்ந்து கவனத்தைப் பெறுவது 360 டிகிரி கவனத்தை உடலில் பெற ஏதுவாகிறது எனலாம்.

உடலை இயக்கும் அறிவியலை களரிப்பயட்டு வினை (செயல்) பிரதி வினை (எதிர் செயல்) என்ற அளவில் இயற்கையின் புவியீர்ப்பு விசையை சார்ந்து (முன்னே வீசுகின்ற கலை பின்னே சென்று வர அனுமதித்தல் (Action – Counter Action) அதுபோல் மேலே தாவிக்க் குதிக்கும் பொழுது கரையில் காம்பு பதிந்து இருப்பது என்பன அசைரிக்கப்படுகிறது. அதுபோல் உயரே தாவி கீழே வந்து குதித்து நிற்பதற்கும் ஒரு பூனையின் இயல்பு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நாடகவியலாளர் ஹெர்ஸி குரோட்டாவெஸ்கி (Jerzi Grotowski) ஒரு நடிகனின் உடலின் தன்மையை பூனையின் உடலுடன் ஒப்பிட்டு “பூனைப் பயிற்சி (Cat exercise)” ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளதும் அவர் இந்த களரிப்பயட்டு மற்றும் யோகாசனங்களை நடிகனுக்கான பயிற்சிகளாக கண்டறிந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதுபோல் பிலிப்பி லெரளி (phillip Zarrilli) என்ற நாடகவியலாளர் களரிப்பயட்டைப் பற்றிய நூல் “When the body becomes all eyes” (உடல் கண்ணாக ஆகும் பொழுது) என்பதாகும். இந்நூலினைச் சில ஆண்டுகள் களரிப்பயட்டுவை பயின்றும் தொடர்ந்து பயிற்சியில் ஈடுபட்டும் நடிகர்களின் பயிற்சிக்கு உட்படுத்தி நேரடி அனுபவம் கொண்டு உருவாக்கியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு நடிகனின் உடல் வெளிப்பாட்டு நடப்பில் சைகைகள், அசைவுகள், நிலைகள், பாவனைகள், நகர்வுகள் என்பன உள்ளன. இவற்றை ஒரு முழுமையான அளவில் செம்மைப்படுத்தும் விதமாக களரிப்பயட்டு பயிற்சிகள் உத்தி முறைகள் அமைந்துள்ளன என்பது பயிற்சியின் வழி அறியக்கிடக்கிறது.

மேற்கண்ட அனைத்துக் கூறாகவும் ஒரு நடிகனுக்கு தன் உடலின் திறமையை மேம்படச் செய்தும் பயிற்சி செய்து தயார் (Tune) நிலையில் வைத்திருப்பதற்காகவும் உடலின் ஒழுக்க முறைகளைக் காலச்சூழல் சார்ந்து மேற்கொள்ளும் அறிவை பெறுவதற்காகவும் உதவுகிறது எனலாம். அதுபோல் களரியின் பயிற்சி அடை “லங்கோட்டி” எனப்படும் ‘கோவணம்’ ஆகும். இது அடிவயிறு, பிறப்புறுப்பு இவற்றை மறைப்பதற்கானதாகவும் உறுதியாகக் கட்டப்படுவதற்காகவும் பயன்படும். இடுப்பு பாகத்தை நன்கு வலிக்கு கட்டி அடிவயிற்றை கவனத்துடன் இருத்தி வைப்பது என்பது மரபு ஆட்டங்கள், நாடகங்களில் (கூத்துகள்) பயன்படுத்தப்படுவது என்பதும் அவர்களால் முழு இரவும் செயற்பட்டுத் திறமையாக அக்கலையைக் கையாளவும் பயன்படும் எனலாம்.

அதுபோல் களரிப்பயட்டில் எதிரியை எதிர்கொள்ளுதல் “நோக்கு, சொல், கொல்” என்பது உள்ளது. (கிருஷ்ணதாஸ்:21.12.1993). அதாவது எதிரியை எதிர்கொள்ளும் போது முதலில் தன் பார்வையினாலேயே தமது கருத்து வேறுபாட்டை களைந்து வேண்டும். அதற்கு மீறி தாக்க வந்தால் சொல்லைப் பயன்படுத்தி எதிரியைத் தடுத்திடலும் விட்டு விலகலும் செய்ய வேண்டும். அதையும் மீறி எதிர்த்துத் தாக்க வந்தால் கொல்ல வேண்டும் என்பது அறியப்படுகிறது. இதன்வழி ஒரு நடிகனின் கண் பார்வையானது காத்திரமானதொரு செய்திப் பரிமாற்றக் கருவியாக இருக்க வேண்டும் என்பது களரிப்பயட்டில் பிரதானப்படுகிறது. இதனை மேலைநாட்டு நடிகப் பயிற்சியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கினால் “கண்ணைப் பார்த்து நடித்தல்” என்பது பிரதான அம்சமாக மேற்கொள்ளப்படுவதை அறியலாம்.

சிலம்பப் பயிற்சிகள்

கமிமரின் கற்காப்புக்கலை எனப்படும் சிலம்பம் அடிப்படையில் ஆயுதங்கள் கொண்டு செய்யும் யுத்தத்திற்கு அடிப்படைப் பயிற்சிகளாக உள்ளது. “சிலம்பம் உடலின் வளத்திற்கு அதன் வலிமைக்கு அச்சாணியாய்த் திகழ்கிறது” (செல்ல நாடார். வே: ப.9) என்பர்.

சிலம்பத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கும் கற்றுக் கொள்வதற்கும் மற்றும் ஆசானின் சிஷ்யனின் இலக்கணங்கள் குறித்தும் பல குறிப்புகளும் வாய்மொழி வழக்கங்களும் உள்ளன.

இதன் பயிற்சி முறைகளில் ஆயுதங்களை எடுக்கும் முன் உடல் இயக்கப் பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளுவது; கைப்பாடங்கள், பஸ்கி, தண்டால், கரளா சுற்றுவது என்பன உண்டு. குறிப்பாகக் கைப்பாடங்கள் முதன்மையான முக்கியமான பயிற்சிகளாக உள்ளன. இதனைத் தஞ்சாவூர் குத்து வரிசை, சுவடு வைப்பு முறைகள், கைப்பாடங்கள் என்றவாறு அறியப்படுகின்றன. வெவ்வேறு மாவட்டங்களில் தமிழகத்தில் வெவ்வேறு பாணியிலான சிலம்பக்கலை பயிலப்பட்டு வருகின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 36 வகையான காலடி - கைப்பாடங்கள்” சுவடுகள்” என்ற பெயரில் காணப்படுகின்றன. நிலைச்சுவடு, அங்கச்சுவடு, சீனச் சுவடு என ஒவ்வொன்றிற்கும் 12 பாடல்கள் வீதம் 36 பாடங்கள் சிலம்பம் எடுக்கும் முன் பயிற்சிகளாக உள்ளன. (தர்மராஜ்:06.04.2013)

சிலம்பத்திலும் களரிப்பயட்டில் உள்ளது போல உடற்பயிற்சி, சிலம்பம் ஆயுதப்பயிற்சி, வெறுங்கைப் பிடிமுறைகளும், பிடிவிலக்கு முறைகளும் வர்மக்கலையைப் பயன்படுத்தல், சிசிச்சை, வைத்தியம், அருடம், ஜோதிடம் அறிதல் உள்ளன. அதுபோல் பயிற்சிகளை காலை, மாலை வேளைகளில் செய்வதுவும் அமாவாசை நாளில் தவிர்ப்பதுவும் உள்ளன.

பயிற்சி இடமும் காலமும்

குறிப்பாக விடியற்காலைப் பொழுது முகல் ஒரு நீண்ட நேரப்பயிற்சியாக சிஸ்யனின் சக்திக்கு தகுந்தாற் போல காலை 8 அல்லது 9 மணி வரைகூடத் தொடரும். அதுபோல் மாலையில் பொதுவாக 5 மணிக்கு தொடங்கி இரவு நேரத்திலும்கூடத் தொடரும். அமாவாசை நாட்களில் பயிற்சிகள் தவிர்க்கப்பட்டாலும் பவுர்ணமியையொட்டி அதனைத் தொடர்ந்தும் குறிப்பாக இரவு நேரங்களில் நிலா ஒளியைப் பயன்படுத்தி நீண்ட இரவில் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ளுவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது. விவசாயத் தொழிலைக் கொண்ட தமிழ்ச் சமூகத்தில் உழவு வேலைகள் முடிந்து இரவில்தான் பயிற்சி செய்யும் நேரம் கிடைக்கும் என்பதுவும் ஒரு முக்கிய காரணம் எனலாம்.

“அமாவாசை முடிந்த எட்டாம் நாளிலிருந்து பயிற்சி தொடங்கும். முழு நிலா முடிந்த எட்டு நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெறும்” (செல்வ நாடார்.வே : 1998:25)

சிலம்பப் பயிற்சியின் இடம் என்று நோக்குமிடத்துக் களத்துமேடு, திறந்தவெளி இடங்கள், தென்னந்தோப்ப, ஆற்றங்கரையோரங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. காக்குக்குடி மாவட்டப் பகுதிகளில், பயிற்சியின் முகப்பாகம் கிழக்கு மேற்காக அமைந்து 25 அடி நீளமும் 20 அடி அகலமும் உடையதாய் காணப்படும். இதற்கு முக்கியக் காரணம் சிலம்பப் பயிற்சி கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு மற்றும் வடக்கு என நான்கு திசைகளிலும் நகர்ந்து செயற்படுதல் காணப்படும். சிலம்பம் பயிற்சி செய்த இராஜாக்கள் காலத்தில் சிலம்பக்கூடம் என்ற அமைப்பு இருந்துள்ளது. அதன் அமைப்பில் கூரைப்பகுதி கால்விட்ட பகுதியாக மூடியிருக்கும் அதனின் ஒளி உள்ளே வருவதற்கான அமைப்பும் காணப்படும். தரைப்பகுதி சமமாகவும் உள்ளே சென்று வர ஒரே ஒரு வாசல் இரும்புக் கதவினால் மூடப்பட்டும் இருக்கும்.(உம்) செஞ்சியிலுள்ள தேசிங்கு ராஜன் கோட்டையிலுள்ள சிலம்பக் கூடம்.

திறந்த வெளியில் பயிற்சி செய்வது பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களை ஒருங்கிணைத்து பயிற்சியில் இணைத்துக் கொள்வதற்காக எனலாம். “நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்பன பஞ்சபூதக் கூறுகளாம். இவ்வெந்து பூதக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு நிற்பது இது. உடற்கூறு தத்துவம் கம்பின் மகிமையால் இனிது விளங்குகிறது. இஃது “ஆமென்ற பஞ்ச பூதம் அதிலே ஆகும். அமகான கம்பு முறை இது தப்பாதே” எனும் பாடல் அடிகளால் தெரியவருகிறது. (செல்வ நாடார் வே: 1998:26)

சிலம்பத்தின் அளவை நோக்கும்பொழுது நெக்தி மட்டக் கம்பு, ஆளுயரக் கம்பு என பெரும்பாலும் இருவகையாக உள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிலம்பப் பயிற்சி முறைகள் மாறுபாடுகூடப்பட்டு அகனகன் வழி சில ரகசிய முறைமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை பொதுவில் ‘பாணி’ (Style) என அறியப்படுகிறது. சூரியனைக் கெய்வமாகக் கொண்டு பெரும்பாலும் மேற்கில் சிலம்பத்தை வைத்து, அதாவது கிழக்கே கம்புகள் பார்த்த வண்ணமிருக்க பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். சிலம்பத்தின் ஆசான் எந்தத் திசையிலும் இருந்து சிஷ்யர்களின் சிலம்ப வணக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவார். சிஷ்யர்கள் ஆசானின் காலைத் தொட்டு வணங்கி ஆசி பெறுவது உண்டு.

சிலம்பத்தில் நடிகனுக்கான பயிற்சி உத்திமுறைகள்

பயிற்சி முறைகளில் புலி, கரடி, நரி என்பவற்றின் பாய்ச்சல், நகர்வு, பதுங்கல் போன்றவை அனுசரிக்கப்படும். வீடு கட்டுதல், உள் நான்கு, வெளிநான்கு, உள்வீச்சு, வெளி வீச்சு என்ற முறைகள் பயிற்சியில் பொதுவில் இருந்து தான் பயிற்சி செய்யும் இடத்தில் 360 டிகிரி கோணம் நோக்கிச் செயற்படும் அளவில் நான்கு திசைகளிலும் செயற்பட்டு முழு உடலுக்கும் உணர்வுட்டும் அளவில் அதாவது களரிப்பயட்டில் கூறியுள்ளது போல “மெய்யை கண்ணாக்கி” என்ற கூற்று இங்கும் பயன்பாட்டிலுள்ளது எனலாம்.

சிலம்பத்தைக் கொண்டு கண்டைக்கால், கால் கட்டைவிரல், கால் மூட்டு, இடுப்பு, விலாப் பகுதிகள், தலை, நெத்தி, பிறப்புறுப்பு, தொண்டைக் குழி போன்ற இடங்களைத் தாக்குதல் உண்டு. ஒரு மனித உருவத்தை முன்னிறுத்திப் படிப்பதாய் இருப்பதால்தான் எதிர்கொள்ளும் மனிதனிடமிருந்து எந்த எந்தப் பாகங்களில் கவனம் கொள்ள வேண்டும் என்ற விமிப்பணர்வு கரப்படுகிறது. எதிரியின் கண்ணைப் பார்க்கக் கொண்டே செயற்படுவதால், கன் உருவம் மற்றும் எதிரியின் உருவத்தின் மேல் மிகுந்த கவனம் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகிறது. இந்த அம்சம் நடிகனை நடிப்பிடத்தில் முழுக் கவனம் கொண்டிருக்கல் மற்றும் தான் எதிர்கொள்ளும் சக நடிகனின் வினையாற்றல் உள்ளணர்வு இவற்றை நன்கு கவனித்து செயற்பட முடியும். மேலும் நடிப்பு எனும் பொது வினை(Action), எதிர்வினை (reaction), முன்வினை (Pre action), பின் வினை (Post action), வினை பரியம் கருணத்தில் (In the action) என நடிகன் கொண்டுள்ள அனைத்துக் கவனச் செயற்பாடுகள் இங்கு சிலம்பத்தில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதனைப் பாய்தல், பதுங்குதல், வெட்டுதல், அறுத்தல், பாவனை செய்தல், பின்வாங்குதல், முன்னேறுதல் என்பதுபோன்ற சைகையிலிருந்து அறியமுடியும். அதுபோல நடிப்பிடத்தில் நன்கு காலான்றி நின்றலும் நடத்தலும் இருத்தலும் இயங்குதலும் ஒரு நடிகனின் ஆளுமையை பிரதிபலிக்க வேண்டும். அதாவது நடிகனின் உடல்வழிச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஒரு உயிருள்ள ஓவியமாக, சிற்பமாக ஒரு அமுகியலுடன் இயங்குவதற்குச் சிலம்பப் பயிற்சியின் உத்திமுறைகள் அனைத்தும் உதவுகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்த செயற்பாட்டில் ஈடுபடும் போது உணர்வு முடியும். மேலும் சிலம்பம் சுற்றும் பொழுது “” முடிவு பெறா வட்ட அமைப்புகள் பல கோணங்களில் உடையதாக இருப்பதால் இயற்பியலின் விதிப்படி காந்த சக்தியை உற்பத்தி செய்து அதனைக் கைகளின் வழி தோள்களுக்கும் உடலுக்கும் கிடைக்கச் செய்கிறது எனலாம். இந்தக் காந்தசக்தி உடலைக் கிடமானதாகவும் உறுதியுடன் கூடிய உரமேறியதொரு அமைப்பாக்கும் என்பது ஆய்வாளரின் கருத்து. இது நீண்ட ஆயுளைப் பெறச்செய்யும்.

சிலம்பத்தில் எதிரியிடத்துச் சண்டை என வரும்போது சாம, பேத, தான, தண்டம் எனக் கூறப்படுகிறது. அகாவது நேரம் சரியில்லை என ஒதுக்கல், பேசிக் கீர்க்குக் கொள்ளுதல், தானம் செய்து அதாவது கேட்பதைக் கொடுத்தாவது சண்டையிலிருந்து விலகுதல், அதையும் மீறி எதிரியின் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தால் சிலம்பத்தை எடுத்துச் சண்டை செய்தல் என்பது அவசியமாகிறது.

இதுகாறும் கூறியவற்றை நோக்கும்பொழுது கீழ்க்கண்டவாறு களரிப்பயட்டும் சிலம்பமும் ஒரு நடிகனுக்கு உதவமுடியும் என அறியப்படுகிறது:

1. கால் அடி முறைகளின் வழி பெறப்படும் உடலின் நகர்வின் அறிவு ஒரு கதாபாத்திர உடல் இயக்கங்களைப் பெறும் அறிவை வழங்க முடியும்.
2. நடிகன் பயன்படுத்தும் உபகரணங்களை மிக கவனத்துடன் சிறப்பாக கையாளுவதற்கு இவ்வீரவிளையாட்டுகளில் கையாளும் விதங்கள் உதவ முடியும்.
3. நடிப்பிடத்தின் மீது முழு கவனம் கொள்ளச் செய்ய முடியும்.
4. உடல் ஒழுக்கம், மன ஒழுக்கம், பயிற்சி ஒழுக்கங்களை மற்றும் தொழில் மேல் பக்தி என்பன இவற்றிலிருந்து ஒரு நடிகன் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.
5. மன உறுதியும் ஊக்கமும் அதிகரிக்க இப்பயிற்சிகள் உதவும்.
6. சவால்களை, தர்க்கத்தை எதிர்கொள்ளும் கைரியத்தைப் பெறச் செய்யும்.
7. இடம், நேரம் குறிக்க கவனமும் கற்பனா சக்தியை செயலாக்கமுடையதாய் ஆக்கிக் கொள்ளும் திறமை இயலும்.
8. சக்தியின் கட்டுப்பாடும் அதனை நீண்ட நேரம் பயன்படுத்தும் அறிவும் பெறுதல் சாத்தியமாகும்.
9. உடல் உரமுடையதாயும் அழகுடையதாயும் ஆக்கிக் கொள்ளும் சாத்தியம் இயலும்.

10. சக நடிகர்களுடன் நன்கு வினையாற்றும் மற்றும் உளவியலைக் கவனித்துச் செயற்படும் கண்பார்வை (நோக்குதல்) கொண்ட முழுச் செயற்பாடு என்பவற்றில் நடிகனுக்கான பயிற்சியாகச் சிலம்பக்கலையும் களரிப்பயட்டும் செயற்பட முடியும்.

முடிவுரை

அரங்க நடிகனின் பயன்பாட்டிற்கு எனும் போது களரிப்பயட்டும் சிலம்பம் பயிற்சி உத்தி முறைகளும் நடப்பக்கான, நடிகப்பயிற்சிக்கான உத்திமுறைகளுடன் கலந்து உருமாற்றம் செய்து பயன்படுத்துதல் என்பது அரங்கக் கலை பயிற்சியாளர்களிடமிருந்து உருவாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. அதுபோல, அரங்க நடிகனுக்கு இவை இவையெல்லாம் தேவை என அறிந்து செயற்படும் களரிப்பயட்டு மற்றும் சிலம்பப் பயிற்சியாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். அதுபோல அரங்கக் கலைஞர்கள் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சிலம்பக் கலையைக் கற்றுச் சிலம்ப அசான்களாக மாறி, நடிகனுக்குப் பயிற்சிகள் அளிப்பது என்பது முழுவதுமாகச் சாத்தியமில்லை; எனவே களரிப்பயட்டு, சிலம்பக்கலை அசான்களுடன் வினையாற்றிக் கன் நடிகனுக்கு அல்லது நாடகக்குக்கு என்ன தேவை என்பதை உள்வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய அரங்க கலைஞர்கள் இங்கு தேவை.

நடிகனுக்கு கன் நடப்பக் கலையையும் கன்னையும் வளர்க்கக் கொள்ளக் கூடிய உத்திமுறைகளைப் பல மரபுக் கலைகளிலிருந்து பெறுவது என்பது தன் முழு அடையாளத்தை உணர்வு பூர்வமாகப் பெறுவதற்கான தேவையாக உள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Jules & Maneesh, Kalarippayattu Kshetra Kalari, Tamilnadu, 2021.
2. நேர்காணல்: கிருஷ்ணதாஸ் (வயது, 26) வல்லப்பட்டா களரி சங்கம், கேரளா, 19.12.1993.
3. நேர்காணல்: 'Ibid' வல்லப்பட்டா களரி சங்கம் 21.12.1993.
4. செல்வநாடார். வே, சிலம்பக்கலை, கமிமாலயம் வெளியீடு, குமரி மாவட்டம், 1998.
5. நேர்காணல்: இராஜீ கரம்பன் (வயது 28) C.V.N. களரி, சென்னை, 12.03.1997.
6. Sunita Dhir, styles of theatre acting, Gian Publishing House, New Delhi, 1991.
7. பங்கு பெற்றுக் கற்றுக் கொண்ட அனுபவ அறிவு (1992-2004), கூத்துப்பட்டறை, சென்னை.
8. நேர்காணல்: தர்மராஜ் (46 வயது), சிலம்ப வாத்தியார், குலசேகரம் 18.04.2013.
